

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

3. Quænam Baptismi administratio dictam cogntionem pariat?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

cognitionem, verum hodie, post Tridentinum probabilius est, teste Sanchez, l. c. num. 10. neminem contrahere, quia nemo est vere Patrinus, cum tanquam de forma substantiali Tridentinum requirit ejusmodi designationem.

13. Quid si simul designentur plures quam vnus, vel vnus & vna, & Parochus illos admittet (certè illicitè mortaliter, ut dixi num. 9. ex sententia Leandri, & mortaliter ex Sanchez) contraherent omnes cognationem.

Respondeo, Omnes, ait Sanchez lib. 7. de matr. d. 57. num. 14. Adde cum multis Leandr. de bapt. d. 7. q. 9. quia omnes iam sunt designati. Sed probabilius iudico neminem, quia tunc deficit alia conditio, quæ est etiam substantialis qua Tridentinum voluit vnum Patrinum, vel ad summum, vnum, & vnam. Hanc posteriorem sententiam probabilem dicit Suar. de sac. ad q. 67. art. 8. et explicat, & ad illam valdè idem videtur propendere, licet denique asserat, non esse consulendam. Sed immerito consilium pro ea dare Suar. timet: valido enim fundamento hæc sententia innititur, cum si is Tridentini clarissime fuerit, has cognationes spirituales valdè diminuat: lege diligenter prædictum Tridentini locum §. 24. cap. de vel. matr.

14. Dixi (si simul designetur) nam si designati sint successivè ille vnus, vel ille vnus, & vna solum contraherent, qui prius fuerint designati, illi enim fuerunt certè legitimi, qui vero postea, illegitimi.

15. Si quis se ingerat ad hoc munus, & Parentes, vel Parochus non reiciant, iudicari debere de signatum, docet Diana l. q. 17. r. 1. §. 10. ex Castro. Ego id tunc solum concedo, quando Parentes vel Parochus facillè possunt eum reicere, & tamen non reiciunt, tunc enim tacitè admittunt, juxta limitationes, quæ Regula illi dari solent, *Qui tunc consensit videtur.*

Ne sit Pater vel Mater.

16. Requiritur Quinto, ut Patrinus vel Matrinx non sit Pater, vel Mater. Parentes enim non possunt esse Patrinum filiorum. Excipit nisi ad sit necessitas (ut de Patre baptizante suum Filium in simili necessitate dixi c. 2. §. 2. n. 8.) ea enim existente sicuti cetero non peccant, ita nec contrahunt cognationem, nec privantur jure petendi dicitur conjugale, illudque obligantur reddere. Ita Sanchez l. 9. de matr. d. 26. n. 3. Addunt multi, ut Leand. cum Naldi. d. de Baptism. quest. 32. & d. 7. q. 1. 1. etiam si tunc adessent alii extranei, qui possent esse Patrini.

17. Extra necessitatem ergo Parentes solum Filiam scilicet à fonte suscipientes, certo peccant mortaliter, quia in re gravi discedunt ab Ecclesiæ legibus: id quod docent omnes cum Suarez l. c. an vero tunc contrahant cognationem, & consequenter priventur jure petendi, non omnes docent.

Contrahere putat Layman lib. 1. r. 10. de sac. pœnit. c. 8. n. 8. cum aliis. Non contrahere cum aliis putant Suarez 2. p. q. 67. art. 8. v. Quo circa, & G. Hurt. d. 10. de matr. diff. 6. n. 24. Lege Avertam q. 16. de matr. s. 2. Vtrique probabiliter. Hos tamen secuti sumus supra c. 2. §. 2. n. 10. & Horradam in simili propter rationem ibi dem dictam, quæ est communis præsentis intentioni. Et nota nos item infra de Confirmatione lib. 3. cap. 4. n. 8.

18. Dictum est autem (scilicet.) Nam si Parentes ignorant prohibitionem hanc, excusantur à peccato, & etiam ex Laym. ejusque sententiæ sectatoribus non privantur jure petendi. Hæc enim privatio hic est pœna in illa Parentibus agentibus contra prohibitionem Ecclesiæ: pœna autem saltem extraordinaria non contrahitur, si non contrahitur delictum, cui ejusmodi pœna connectitur à Legislatore fuit.

19. Naldus v. Baptismus, n. 15. excusat à peccato Patrem tenentem à Sacro Fonte suum Filium, ex culpa illicita sibi natum, si id faciat ut terribus à cognatione, quam sic contrahit cum concubina, abstinere ab

ipsius consortio. Ratio potest esse, quia in hac causa validis rationibus præsumitur Ecclesia suspendere prohibitionem ne Pater suam sobolem suscipiat. Verum cum vestigium nullum videatur iure hujus excusationis, aliæque remedia sint in promptu pro abstinentiæ prædicti consortij, Naldi Doctrinam sequi, non audeo.

Ne sit Religiosus.

20. Requiritur Sextò, Ne Patrinus sit Religiosus, vel Religiosa, is enim prohibetur, esse Patrinus, c. Non licet de Consecr. d. 2. & alibi. Si tamen sint, contrahent cognationem, quia per dictam prohibitionem non sunt inhabiles ad suscipiendum.

21. Notat enim Quintanadv. de Bapt. sing. ult. id forte non prohiberi, nisi Monachis, non vero Religiosis omnibus, & quidem non nisi sub levissimo veniali, à quo excusat qualibet causa, qualis est petitio aut devotio Patris: id quod idem doctè probat.

An Frater, vel Soror.

22. De hoc dicam, cum de Confirmatione l. 3. cap. 4. num. 18.

Obligatio Patrini.

23. Ad Personam Patrini, de qua hic agemus, pertinet obligatio, quam ipse, per hanc suscipiendi cæremoniam, subit. Obligatur autem instruire Baptizatum in sana Fide, ac moribus Christianis. Quæ tamen obligatio non urget, nisi in tempore necessitatis. Quoniam igitur hæc necessitas inter Christianos vix adest, quia communiter supponitur illum instrui à Parentibus, vel à Parocho, quibus profecto hæc cura magis incumbit. Idem communiter Patrinus (ut notat Henriquez lib. 2. cap. 14. n. 1. aliique passim) excusabitur.

§. III. *Quam Baptismi Administratio, dictam cognationem pariat.*

1. **S**ane solemnis, quæ scilicet publicè fit cum ritibus ab Ecclesiâ institutis, quæ nos supra c. 2. §. 3. n. 2. enumeravimus.

2. In privato ergo baptismo jam dixi supra §. 1. n. 2. non esse opus, posse tamen adhiberi Patrinum. At vero est controversum, an si adhibetur, contrahat is cognationem spirituales, sicuti quando adhibetur in solemnem.

3. Ad hanc quæstionem, ut supra c. 2. §. 2. n. 7. cum Coninch. d. 3. 2. dub. 2. n. 39. indicavi, aliqui affirmativè respondent, negativè aliqui, ut Quintan. & Sanchez, quos citat sequiturque Dian. 3. r. 4. r. 18. & inclinat Suar. 3. p. q. 63. art. 8. & G. Hurt. de matr. d. 18. diff. 6. Affirmantiû ratio ducitur à paritate cum baptizante, nam ex claris iuribus baptizatus etiam privatim contrahit, ut ibidem diximus, dictam cognationem cum baptizato, ejusque Parentibus, ergo contrahet etiam suscipiens.

4. Sed negantium ratio est, quia iura hanc cognationem inducentia in suscipiente, solum loquuntur de suscipiente in Baptismo solemnem, non ergo extendenda ad suscipientem in privato. Paritas ergo adversario, um facillè solvitur. Nam jura de omni baptizante loquuntur, etiam de Fœmina, dum absolute dicunt baptizantem contrahere cognationem, at cum dicunt Susceptorem contrahere cognationem, non loquuntur absolute, sed dictam cognationem adnectunt suscipienti ex instituto Ecclesiæ. Cum ergo qui suscipit in privato Baptismo, non suscipiat ex instituto, sed ex voluntate propria, de illo non loquuntur iura. Ergo cognationem is nequam contrahet.

5. Quando in Ecclesia suppletur solemnitates ejus Baptismi, qui urgente necessitate, privatim collatus fuit, tunc is qui suscipit, non fit verus Patrinus, quia verè non est susceptor in Baptismo.

